

9A:7

Den omständigheten att vattentillförseln till i och för sig avgiftspliktig fastighet varit avstängd på fastighetsägarens begäran har ej medfört befrielse från avgiftsskyldighet.

H.L. ägde en fastighet i Mariannelund, Eksjö kommun. Fastigheten inrymmer två bostadslägenheter och är ansluten till kommunens allmänna vatten- och avloppsanläggning. Enligt av kommunen antagna taxebestämmelser uttages från anslutna bostadsfastigheter bruksavgifter för vatten och avlopp, bestående av dels en fast avgift om 99 kr per lägenhet och år, dels viss avgift per kubikmeter förbrukat renvatten. H.L:s fastighet påfördes fast avgift för tiden 26.11.1971 - 2.5.1972 med 85 kr 80 öre. Någon vattenförbrukning har inte förekommit på fastigheten under denna tid.

Kommunen yrkade att Va-nämnden måtte förplikta H.L. att till kommunen utge nyssnämnda va-avgift, 85 kr 80 öre, jämte ränta. Kommunen anförde till utveckling av sin talan: Under den tid som avgiftsanspråket avser har på H.L:s begäran vattentillförseln till fastigheten varit avstängd och vattenmätaren intagen. Anslutningen via servisen till den allmänna va-anläggningen har emellertid inte brutits. Om så skett skulle ny anslutning ha nödvändiggjorts, vilken skulle ha betingat en ny anslutningsavgift om minst 3 000 kr. Den fasta bruksavgiften utgår i enlighet med fastställd taxa oavsett graden av va-anläggningens brukande. Den som är ansluten skall betala fast avgift.

H.L. bestred denna talan och anförde: Det vitsordas att kommunen på hans begäran stängt av vattnet och monterat ner vattenmätaren under de vintermånader som avgiftskravet avser. Visserligen har fastigheten även under den tiden varit genom rörledning ansluten till kommunens ledningsnät. Någon vattenleverans har emellertid inte kunnat ske och som en följd härav har inte heller fastighetens avloppsanordningar kunnat användas. Vattenabonnemang kan därför inte anses ha förelegat under avstängningstiden och bruksavgift skall därför ej utgå. Anslutningen av fastighetens rörledningar till ledningsnätet i gatan skapar endast möjligheten för ett abonnemang. Anslutningen bekostas av fastighetsägaren och kommunen har genom densamma inte några kostnader för den särskilda fastigheten, som kan motivera ersättning för service. En återkommande årlig avgift utan att kommunens tjänster tages i anspråk för fastigheten skulle närmast bli ett slags extra fastighetsskatt. Vattenabonnemanget börjar först när vattnet kopplas på till fastigheten och står till förfogande där. Om därefter något vatten likväl inte förbrukas på fastigheten, är det rimligt att fast avgift ändå utgår och beräknas per tidsenhet. Om förbrukning av vatten sker, tillkommer ju en serviceavgift som beräknas per förbrukad mängdenhet.

Va-nämnden yttrade:

Fastighetsägares skyldighet att genom avgift bidra till kostnaderna för utförande, underhåll och drift av allmän vatten- och avloppsanläggning regleras genom lagen (1970: 244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar. Bestämmelserna i denna lag innebär, såvitt nu är ifråga, att avgiftsskyldighet föreligger för envar fastighet, som behöver anordningar för vat-

tenförsörjning och avlopp, att avgiftsskyldigheten - oavsett om anläggningen begagnas eller inte - består, så länge sådant behov på längre sikt kan anses föreligga, samt att avgift skall utgå enligt taxa, som antages av anläggningens huvudman.

Den omständigheten att vattentillförseln till H.L:s fastighet på hans begäran tillfälligt varit avstängd är icke av beskaffenhet att lagligen kunna medföra befrielse från sålunda föreskriven avgiftsskyldighet. På grund härav och då fordrat avgiftsbelopp ej avviker från vad som föreskrivits i antagna taxebestämmelser skall kommunens talan bifallas.

Va-nämnden förpliktade H.L. att utge avgiften.

Beslut: 1974-04-17, BVA 14

Mål nr: VA 93/72

*Litteratur: prop. 1970:118 s. 100,
Bouvin-Hedman s. 104*